

have for Staten, og man mener derfor med stor Nøiagtighed og Billighed at kunne fordrø, at Amtsforvalterne af de Brøndtægter, som de have ved Siden af deres Lønning, afholde en forholdsmaessig Deel af, hvad Contoirholdet koster. Deres uvisse Indtægter beløbe sig paa det Allernærmeste til 35,000 Rd., et Beløb, som jo maa fordeles paa samtlige Amtsforvaltere. Naar de have saadanne Indtægter ved Siden af deres Lønning, saa forekommer det mig høist billigt, at man lader dem selv afholde idetmindste Halvdelen af deres Contoirudgifter, idet man gaar ud fra, at naar de ikke havde disse Forretninger ved Siden af deres egentlige Forretninger, saa vilde de med omtrent Halvdelen af den Contoirholdsgodtgørelse, som nu medgaaer, kunne bestride de Forretninger, de have for Staten. Det har imidlertid desværre heller ikke her kunnet lykkes at sætte denne Betragtning igjennem, og jeg skal villig indrømme, at den Besparelse, der her er Tale om, er høist ringe, medens jeg dog ogsaa skal bemærke, at den er noget større, end det blev angivet af den ærede sidste Tale. Det er ikke uden nogle saa Hundrede Rigsdaler, der spares imod, hvad Contoirholdet nu koster, men Lovforslagets Satter ere høiere, og med Hensyn til disse er Besparselsen derfor noget større. Dernæst maa det mærkes, at Besparselsen paa de Udgifter, der her bevilges, vil, efterhaanden som flere af de vedkommende Amtsforvalterembeder blive ledige, vore med 1,500 Rd. mere, end der her ligger for, idet adskillige af de nuværende Amtsforvaltere have Ret til et høiere Contoirholdsvederlag, som man mener ikke at kunne forringe. Størrelsen af det Beløb, hvorom det her dreier sig, ville de Herrer kunne see af den høitagede Finantsministers Forslag under Nr. 2, hvor det er anført, hvilke Amtsforvaltere det er, som Talen her er om, og hvilket yderligere Tillæg det er, der gives de vedkommende Amtsforvalterembeder, saalænge de nuværende Amtsforvaltere sidde i disse Embeder. Disse Tillæg ere nu medregnede i de Udgifter, der i

det Hele her ere foreslaaede bevilgede, og man maa altsaa gaar ud fra, at de ville falde bort, efterhaanden som de vedkommende Amtsforvaltere gaar bort. — Det ærede Medlem for Horsens (Tauber) kom til at omtale et Spørgsmaal, der har været overveiet i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Skovkasserforretninger. Der er i indværende Samling forelagt et Lovforslag om Skovvæsenets Lønninger, men dette Forslag har ikke været overgivet det almindelige Lønningsudvalg til Behandling, det er blevet behandlet af et særligt Udvalg, og derved har det truffet sig, hvad der er ganske naturligt, naar to forskjellige Udvalg behandle beslægtede Sager, at man er kommen til i enkelte Punkter at stille forskjellige Forslag og til at see Sagen fra forskjellige Sider. Udvalget angaaende Skovvæsenets Lønninger har meent, at det var rettere at lønne Forretningerne ved Skovincassationen med et bestemt aarligt Honorar, istedetfor som hidtil med Sportler, og det har fundet, at dette aarlige Honorar kunde fastsættes saaledes, at der blev bespart endogsaa nogle Tusinde Rigsdaler aarligt; jeg troer, at det er mellem 3,000 og 4,000 Rd. Der kunde altsaa i og for sig ikke være nogen Betænkelighed ved at gaar ud herfra, men da dette Spørgsmaal først kom til Overveielse i det Udvalg, der har havt Amtsforvalternes Lønnings- og Contoirholdslove til Behandling, efterat anden Behandling af disse Love var endt og lige forud for tredie Behandling, saa at Sagen indtil dette Dieblif havde været Udvalget ganske fremmed, dristede vi os ikke til at troe, at vi allerede nu kunde see saa klart i denne Sag, at vi turde indbringe et saadant heelt nyt Spørgsmaal her ved tredie Behandling, og vi kom derfor til det Resultat, at man burde behandle Loven om Amtsforvalternes Contoirholdsgodtgørelse, som den forelaa, og overlade det til Fremtiden, naar man i næste Session kom til at behandle Lovforslaget om Skovvæsenets Lønninger, at træffe Bestemmelse om de Medsættelser i denne Contoirholdsløve, som da maatte